

תמידת סדר קרבן פסח

Preferably, to be said in the
afternoon of Erev Pesach after Mincha

In the time of the Beit HaMikdash (past & future), Korban Pesach is offered on the 14th of Nissan after the afternoon Tamid (daily sacrifice). Based on "(the words of) our lips will take the place of the bulls", it is appropriate for us to say the following passages...

בידכם ואכלתם אתו בנפשו פסח הוא לה:

שמות יב-כא-כח ויקרא משה לכל-זקני ישראל ויאמר אליהם משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושחטו הפסח: ולקוחתם אגדת אזוב וטבלתם בהם אשר-בסף והגעתם אל-המשקוף ואל-שתי המזוזות מן-הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתחו-ביתו עד-בקר: ועבר ה' לנגף את-מצרים וראה את-הדם על-המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח ה' על-הפתח ולא יתן המשוזית לבא אל-בתיכם לנגף: ושמרתם את-הדבר הזה לזק-לך ולבניך עד-עולם: והיה פי-תבוא אל-הארץ אשר יתן ה' לכם פאר דבר ושמרתם את-העבודה הזאת: והיה פי-יאמרו אליכם בניכם מנה העבודה הזאת לכם: ואמרתם זבח-פסח הוא לה' אשר פסח על-בתי בני-ישראל במצרים בנגפו את-מצרים ואת-בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: וילכו ויעשו בני ישראל פאר צוה ה' את-משה ואהרן כן עשו:

שמות יב-מג-נ ויאמר ה' אל-משה ואהרן זאת זקת הפסח כל-בן-זכר לא-יאכל בו: וכל-עבד איש מקצת-כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: תושב ושכיר לא-יאכל בו: בבית אוזל יאכל לא-תוציא מן-הבית מן-הבשר וזוזה ועצם לא תשברו-בו: כל-עדת ישראל יעשו אתו: וכי-יגור אתך גר ועשה פסח לה' המולד לו כל-זכר ואז יקרב לעשתו והיה פארוז הארץ וכל-ערכ לא-יאכל בו: תורה אנות יהיה לאהרוז ולגור הגר בתוככם: ויעשו כל-בני ישראל פאר צוה ה' את-משה ואת-אהרן כן עשו:

רבון העולמים. אתה צויתנו להקריב קרבן הפסח במועדו בארבעה עשר לחדש הראשון ולהיות להנים בעבודתם ולויים בדוכנם וישראל במעמדם קוראים את ההלל, ועתה בעונותינו חרב בית המקדש ובטל הקרבת הפסח. ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא ישראל במעמדו. ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו. לכן יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שיח שפתותינו חשוב ומקבל ומרצה לפניך כאלו הקרבנו את הפסח במועדו ועמדנו על מעמדו ודברו הלויים בשיר והלל להודות לה' ואתה תכונן מקדשך על מכונו ונעלה ונקריב לפניך את הפסח במועדו כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור:

שמות יב-א-יא ויאמר ה' אל-משה ואל-אהרן בארץ מצרים לאמר: הוודש הזה לכם ראש יודשים ראשון הוא לכם ליודשי השנה: דברו אל-כל-עדת ישראל לאמר בעשר ליודש הזה וקחו להם איש שיה לבית-אבות שיה לבית: ואם-ימעט הבית מהיות משה ולקחו הוא ושלכו הקרב אל-ביתו במקסת נפשית איש לפי אכלו תכסו על-השנה: שנה תמים זכר בן-שנה יהיה לכם מן-הפכשים ומן-העלים תקחו: והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום ליודש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת-ישראל בין הערבים: ולקחו מן-הדם ונתנו על-שתי המזוזות ועל-המשקוף על הבתים אשר-יאכלו אתו בהם: ויאכלו את-הבשר בלילה הזה צלי-אש ובצלות על-מררים יאכלהו: אל-תאכלו ממונו גא ובשל מבשל במים פי אם-צלי-אש ראשו על-כרעיו ועל-קרבו: ולא-תותירו ממונו עד-בקר והצטר ממונו עד-בקר פאר תשרפו: וככה תאכלו אתו מתניכם וזגרים זעליכם ברגליכם ומקלכם

ויקרא כג-ה אלה מועדי ה' מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים: בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח לה:

במדבר ט-א-יז וידבר ה' אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר: ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו: בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במעדו ככל חוקתי וככל משפטי תעשו אתו: וידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח: ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה ה' את משה כן עשו בני ישראל: ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ויקראו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן ה' במעדו בתוך בני ישראל: ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם: וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר איש איש פי ידו טמא לנפש או בדרך רחוקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח לה': בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומררים יאכלהו: לא ישאירו מפניו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חוקת הפסח יעשו אתו: והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא יהיה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה פי | קרבן ה' לא הקריב במעדו וטאו ישא האיש ההוא: וכי יגור אתכם גר ועשה פסח לה' פונקת הפסח וכמשפטו כן יעשה וזקה אנות יהיה לכם ולגר ולאזרחי הארץ:

במדבר כח-טז ויחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח לה':

דברים טז-א-ח שומר את חודש האביב ועשית פסח לה' אלהיך פי בחדש האביב הוציאך ה' אלהיך ממצרים לילה: וזבחת פסח לה' אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר ה'

לשפן שמו שם: לא תאכל עליו זמין שבעת ימים תאכל עליו מצות לזום עני פי בזבוחו יצאת מארץ מצרים למען תזכר אותיום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: ולא יראה לך שאר בכלי צבחה שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבוח בערב ביום הראשון לבקר: לא תוכל לזבוח את הפסח באחד שערך אשר ה' אלהיך נתן לך: פי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשפן שמו שם תזבוח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלית במקום אשר יבחר ה' אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: עשת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת לה' אלהיך לא תעשה מלאכה:

יהושע ה-י-יא ויזנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו: ויאכלו מעבור הארץ ממוזרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה:

מלכים ב' כג-א-כג ויצו המלך את כליהם לאמר עשו פסח לה' אלהיכם כפתוב על ספר הברית הזה: פי לא תעשה פסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה: פי אם בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו תעשה הפסח הזה לה' בירושלם:

דברי הימים ב' ל-א-כ וישלחו יזזקיהו על כלי ישראל ויהודה וגם אגרות פתב על אפרים ומנשה לבוא לבית ה' בירושלם לעשות פסח לה' אלהי ישראל: ויעץ המלך ושירו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני: פי לא יכלו לעשותו בעת ההיא פי הפהלים לא התקדשו למדי והעם לא נאספו לירושלם: וישר הדבר בעיני המלך ובעיני כליהם: ויעמידו דבר להעביר קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא לעשות פסח לה' אלהי ישראל: לבוא לעשות פסח לה' אלהי ישראל: פי לא לרב עשו כפתוב: וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושירו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אליה אלהי אברהם

יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְיֵשֵׁב אֶל־הַפְּלִיטָה הַגְּשׁוּ אֶרֶת
לָכֶם מִפֶּה מַלְכֵי אֲשׁוּר: וְאֶל־תְּהִי
כְּאֲבוֹתֵיכֶם וְכְאֲזוּיְכֶם אֲשֶׁר מָעַלְו בְּה'
אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וַיִּתְּנֵם לְשִׁמָּה כַּאֲשֶׁר אֲתֵם
רֹאִים: עֲתָה אֶל־תִּקְשׁוּ עֲרַפְכֶם כַּאֲבוֹתֵיכֶם
תִּגְדְּוּ לָהּ וּבֹאוּ לְמִקְדָּשׁוֹ אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ
לְעוֹלָם וְעַבְדוּ אֶת־ה' אֱלֹהֵיכֶם וְיֵשֵׁב מִכֶּם
זָרוֹן אִפְּו: כִּי בְשׁוּבְכֶם עֲלֵה' אֲזוּיְכֶם
וּבְנֵיכֶם לְרִזּוּמִים לִפְנֵי שׁוֹבֵיהֶם וְלִשׁוֹב
לְאַרְץ הַזֹּאת כִּי־זָנוּן וְרִזּוּם הוּא אֱלֹהֵיכֶם
וְלֹא־יִסִּיר פְּנֵים מִכֶּם אִם־תִּשׁוּבוּ אֵלָיו: וַיְהִי
הַרְצִים עֲבָרִים מַעִיר | לְעִיר בְּאַרְץ־אֶפְרַיִם
וּמְנַשֶּׁה וְעַד־זַבְלוֹן וַיְהִי מִשְׁזוּיָקִים עֲלֵיהֶם
וּמְלַעְגִים בָּם: אֲךָ אֲנָשִׁים מֵאֲשֶׁר וּמְנַשֶּׁה
וּמִזַּבְלוֹן נִכְנְעוּ וַיָּבֹאוּ לִירוּשָׁלַם: גַּם בִּיהוּדָה
הִיָּתָה יַד הָאֱלֹהִים לְתֵת לָהֶם לֵב אֲנוּד
לְעֲשׂוֹת מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים בְּדָבָר ה':
וַיֵּאֲסֹפוּ יְרוּשָׁלַם עִם־רַב לְעֲשׂוֹת אֶת־זָנֹג
הַמִּצְוֹת בְּזוֹדֵשׁ הַשָּׁנָי קָהֵל לְרַב מֵאֵד: וַיִּקְמוּ
וַיִּסִּירוּ אֶת־הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם וְאֵת
כָּל־הַמִּקְטָרוֹת הַסִּירוּ וַיִּשְׁלִיכוּ לְזָנוּל
קִדְרוֹן: וַיִּשְׁזַטּוּ הַפֶּסֶס בְּאַרְבַּעַה עֶשֶׂר
לְזוֹדֵשׁ הַשָּׁנָי וְהַפְּהָגִים וְהַלְוִים נִכְלְמוּ
וַיִּתְקַדְּשׁוּ וַיָּבִיאוּ עֹלוֹת בֵּית ה': וַיַּעֲמְדוּ
עַל־עַמֻּדִים כַּמִּשְׁפָּטִים פְּתוּרַת מֹשֶׁה
אִישׁ־הָאֱלֹהִים הַפְּהָגִים זָרְקִים אֶת־הַדָּם מִיַּד
הַלְוִים: כִּי־רַבַּת בַּקָּהֵל אֲשֶׁר לֹא־הִתְקַדְּשׁוּ
וְהַלְוִים עַל־שְׁזוּיֹטַת הַפֶּסֶסוּזִים לְכָל לֹא טָהוֹר
לְהַקְדִּישׁ לָהּ: כִּי מִרְבִּית הָעָם רַבַּת
מֵאֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה יִשְׁשָׁכָר וּזְבֻלוֹן לֹא הִטָּהְרוּ
כִּי־אָכְלוּ אֶת־הַפֶּסֶס בְּכֹל כַּפְתוֹב כִּי
הִתְפַּלֵּל יוֹזָקִיהוּ עֲלֵיהֶם לֵאמֹר ה' הַטּוֹב
יִכְפַּר בְּעַד: כָּל־לִבָּבוּ הַכִּין לְדַרוֹשׁ
הָאֱלֹהִים | ה' אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו וְלֹא פִטְהַרַת
הַקָּדֵשׁ: וַיִּשְׁמַע ה' אֶל־יוֹזָקִיהוּ וַיִּרְפָּא
אֶת־הָעָם: --- **לֵה־אֵט** וַיַּעַשׂ יֵאֲשִׁיחֵהוּ
בִירוּשָׁלַם פֶּסֶס לָהּ וַיִּשְׁזַטּוּ הַפֶּסֶסוּ
בְּאַרְבַּעַה עֶשֶׂר לְזוֹדֵשׁ הַרְאִשׁוֹן: וַיַּעֲמֵד
הַפְּהָגִים עַל־מִשְׁמֹרוֹתָם וַיִּזְזָקֵם לְעַבֹּדַת
בֵּית ה': וַיֵּאמֶר לְלוֹיִם הַמְּבוּנִים [הַמְּבִינִים]
לְכָל־יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים לָהּ תִּגְוּ אֶת־אֲרוֹן־
הַקָּדֵשׁ בְּבֵית אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה בֶן־דָּוִד
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵינְ לָכֶם מִשָּׂא בַּפֶּתַח עֲתָה
עַבְדוּ אֶת־ה' אֱלֹהֵיכֶם וְאֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

והכינו [והכינו] לבית־אבותיכם
כמוזלכותיכם בכתב הויד מלך ישראל
ובמכתב שלמה בנו: ועמדו בקדש
לפלגות בית האבות לאזויכם בני העם
וזלפת בית־אב ללוים: וישזטו הפססו
והתקדשו ויהכינו לאזויכם לעשות
כדבריה' ביד־משה: וירם יאשיהו לבני
העם זאן כבשים ובני־עזים הפל לפססוים
לכל־הגמזא למספר שלשים אלף ובקר
שלשית אלפים אלה מרכוש המלך: ושריו
לגדבה לעם לפהגים וללוים הרימו זלקה
וזכריהו ויוזאל נגדי בית האלהים
לפהגים גתנו לפססוים אלפים ושל מאות
ובקר שלש מאות: וכונניהו [וכונניהו]
ושמעהו ונתנאל אזוי וזשביהו ועיאל
ויזבד שרי הלוים הרימו ללוים לפססוים
זמשת אלפים ובקר זמש מאות: ותפון
העבודה ויעמדו הפהגים על־עמדם והלוים
על־מוזלכותם כמזות המלך: וישזטו
הפססו ויזרקו הפהגים מידם והלוים
מפשטיים: ויסירו העלה לתתם למפלגות
לבית־אבות לבני העם להקריב לה'
כפתוב בספר משה וכן לבקר: וישלכו
הפססו באש כמשפט והקדשים בשלכו
בסירות ובדודים ובזלזות וירצו לכל־בני
העם: ואזור הכינו להם ולפהגים כפי הפהגים
בני אהרן בהעלות העולה והזלבים
עד־לילה והלוים הכינו להם ולפהגים בני
אהרן: והמשדרים בני־אסא על־מעמדם
כמזות הויד ואסא והימן וידתון זונה
המלך והשערים לשער ושער אין להם
לסוד מעל עבדתם כפי־אזיהם הלוים הכינו
להם: ותפון כל־עבודת ה' ביום ההוא
לעשות הפססו והעלות עלות על מזבחו ה'
כמזות המלך יאשיהו: ויעשו בני־ישראל
הגמזאים את־הפססו בעלת ההיא ואת־זנג
המיצות שבעת ימים: ולא־נעשה פססו
כמהו בישראל מימי שמואל הגביא
וכל־מלכי ישראל | לא־עשו פססו
אשר־עשה יאשיהו והפהגים והלוים
וכל־יהודה וישראל הגמזא ויושבי
ירושלם: בשמונה עשרה שנה למלכות
יאשיהו נעשה הפססו הזה:

This is an English rendering of the passage said after the Tanach portions. You can find it in Hebrew in some Siddurim and Hagadot.

AMIRAT SEDER KORBAN PESACH

Thus was the service of the Korban Pesach (KP) on the 14th of Nissan. It was not slaughtered until after the afternoon TAMID. **Erev Pesach (EP)** that fell on any day of the week including **Shabbat**, the TAMID was slaughtered at 7½ hours and offered on the Mizbei'ach at 8½ hours. When EP was Erev Shabbat, it was slaughtered at 6½ hours and brought at 7½ hours. KP was brought AFTER the TAMID. All Jews - men & women - who are TAHOR and circumcised (an uncircumcised member of the household sometimes prevents others from KP) and who are "close" to Yerushalayim, are obligated in KP.

KP is brought from unblemished male lambs or goats within their first year, and are slaughtered anywhere in the AZARA, AFTER the Tamid is completed and the Menora is tended. KP is not brought if any member of "the group" still has chametz in his possession.

KP is slaughtered (even by a non-kohen) and the blood of Sh'chita is received (only) by a kohen in a sacred vessel. There were lines of kohanim from each "Sh'chita station" to the Mizbei'ach, each kohen with either a gold or silver vessel (within a row, all the vessels were the same; it was considered more attractive that way). The vessels did not have flat bottoms to prevent them from being put down, which might allow the blood to congeal before reaching the Mizbei'ach, thus invalidating the korban. In assembly-line fashion, the first kohen handed the vessel with the blood to the second kohen in line and received from him an empty vessel. The second kohen passed the blood to the next in line and received an empty vessel. And so on, until the kohen near the Mizbei'ach poured the blood on the base of the Mizbei'ach and handed the empty vessel back to the kohen next to him. Then the KP was hung from hooks or from poles supported by one's shoulder and the shoulder of his fellow, and it was skinned (**on Shabbat, the whole skin was not removed**). Certain innards and fats were removed from the animal, placed in a

sacred vessel, salted and placed on the fire of the Mizbei'ach. **(The timing for HEKTEIR CHALAVIM, as it is called, was different when EP was Shabbat.)** Other innards were removed and cleaned **(with differences if EP is Shabbat)**, to be roasted alongside the KP.

KP was brought in three shifts, none with fewer than 30 people. After the first shift entered the AZARA, the doors were locked. During the bringing of KP, Leviyim sang Hallel. If necessary, they kept repeating it until the shift was done. For each Hallel, kohanim blew the Chatzotzrot (Silver Trumpets). When the shift was done, the people were let out of the Azara and the next shift was admitted. So too for the third shift. After all KP were brought, the floor of the Azara was flooded and washed - even on Shabbat.

Roasting of KP does not "push aside" Shabbat. When EP is Friday, roasting must be done BEFORE Shabbat. **When EP is Shabbat, roasting (and even carrying the KP from Har HaBayit to the place where it will be eaten) waits until AFTER Shabbat.** The animal and those innards removed but not placed on the Mizbei'ach are placed on a wooden skewer from a pomegranate tree and put inside the oven, with the heat from below.

When EP is a weekday, a Korban Shlamim known as CHAGIGAT YUD-DALET is also brought (only when people are TAHOR) - from cow, goat, or sheep, male or female, any age - and is eaten as the main dish at the Seder so that the KP will be AL HASOVA, when satisfied (but not stuffed).

This is the procedure for the KP and Chagiga (which are symbolized on our Seder plates by the Z'RO'A and EGG respectively).

When we say Seder Korban Pesach, we should have in mind CHURBAN BEIT HAMIKDASH (the destruction of the Temple) AND be filled with prayerful anticipation for the next Beit HaMikdash (these are opposite sides of the same coin). Saying Seder Korban Pesach at the "proper" time on Erev Pesach, can "count in Heaven" (so to speak) as if we actually brought KP in the Beit HaMikdash, may it be built soon in our time, אָמֵן.